

Carpetland. Critical Tapestries.

~~Extra
City~~

28.10.'23
— 14.04.'24

Beste bezoeker,

Van harte welkom in Kunsthal Extra City. Wij hechten veel belang aan heldere communicatie over de tentoonstellingen. Aarzel niet de onthaalmedewerker aan te spreken als je vragen of suggesties hebt. Je kan ons ook bereiken via mail (info@extracity.org) of telefoon (+32 3 677 16 55).

Geniet van je bezoek,

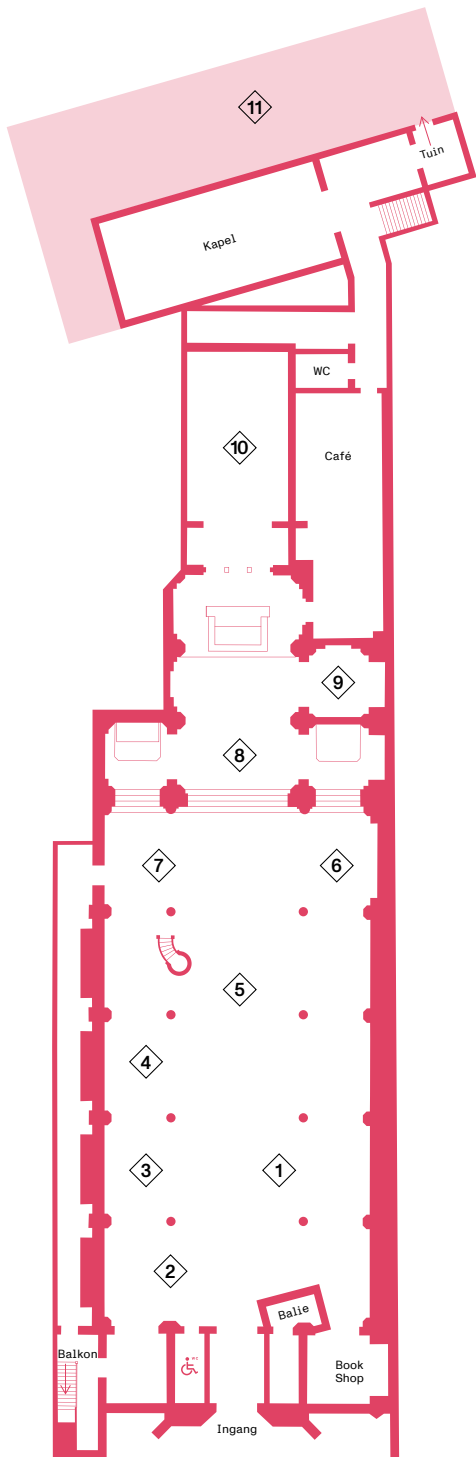
het team van Kunsthal Extra City

Dear visitor,

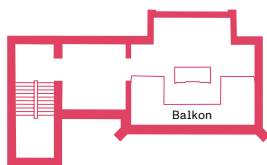
Welcome to Kunsthal Extra City. We are highly committed to ensuring our communication with respect to exhibitions is clear. Please don't hesitate to approach our receptionist should you have any questions regarding the exhibition. Alternatively, you can contact us by email (info@extracity.org) or phone (+32 3 677 16 55).

Enjoy your visit,

the team of Kunsthal Extra City

- 1 Isa do Rosário
- 2 Natalia Nakazawa
- 3 David Penny
- 4 Golnesa R. Pishkhani
- 5 Saiqa Ejaz
- 6 Monika Žaltauskaitė
Grašienė
- 7 Jennifer Tee
- 8 Fátima Rodrigo Gonzales
- 9 Hussein Shikha
- 10 Myriam El Haïk
- 11 Margo Veeckman

NL Welkom in Carpetland. Hier vind je geen oneindig aanbod aan in massa geproduceerde tapijten, maar een dozijn kunstwerken van kunstenaars die voorbij de puur esthetische kant van textiel en tapijten kijken. Ze stellen kritische vragen over de perceptie en appreciatie van dit medium dat zich situeert tussen ambacht en kunst. Tapijten zijn in het Westen vaak gecommmercialiseerde producten waar met een exotische blik naar geweven symbolen gekeken wordt. Men gaat voorbij aan de onzichtbare, vaak vrouwelijke, arbeidsintensieve productieprocessen die aan de basis liggen, of staan niet stil bij de verhalende kracht van hun symboliek.

Wandtapijten en vloerkleden; gevilt, geweven, geknoopt of geborduurd; abstract of figuratief; stuk voor stuk vertellen de kunstwerken in deze tentoonstelling een complex verhaal waar techniek en symboliek hand in hand gaan met kritiek op onze hedendaagse samenleving. Voor de ene kunstenaar is het een manier om een eenzijdige koloniale geschiedschrijving te bestrijden, de andere stelt via het ambacht vragen over ecologie of over onze consumptie-maatschappij. *Carpetland. Critical Tapestries.* tracht voorbij de hype van het bevallige doek te kijken en brengt meerstemmige artistieke praktijken voor het voetlicht.

Wandtapijten ontstaan vaak vanuit een collectieve praktijk die daarbij sociale condities creëert voor emancipatie. Deze tentoonstelling brengt niet alleen verschillende praktijken samen, maar duikt ook in het weefproces door middel van gezamenlijke workshops en door partnerschappen op te zetten voor ontwikkeling en productie tussen lokale kunstenaars en instellingen.

Curator: Joachim Naudts
In samenwerking met Zuzanna Rachowska

EN Welcome in Carpetland. Here, you won't find an endless supply of mass-produced carpets, but a dozen artworks by artists who look beyond the purely aesthetic side of textiles and tapestries. They pose critical questions about the perception and appreciation of this medium that is situated between art and craft. All too often tapestries in the West have been treated as commercialized products, where woven symbols are exotically gazed upon. People tend to ignore the invisible, often female, labour-intensive production processes behind them, or do not grasp the narrative power of their symbolism.

Tapestries and rugs; felted, woven, knotted or embroidered; abstract or figurative; each of the artworks in this exhibition tells a complex story where technique and symbolism go hand in hand with criticism of our contemporary society. For one artist, it is a way to combat a one-sided colonial historiography, while another asks questions about ecology or about our consumer culture through craft. *Carpetland. Critical Tapestries.* attempts to look beyond the hype of the pleasing textile and brings multi-voiced artistic practices into the limelight.

Tapestries often emerge from a collective practice that thereby creates social conditions for empowerment. This exhibition not only brings together different practices, but also delves into the weaving process through collaborative workshops and by establishing partnerships for development and production between local artists and institutions.

Curator: Joachim Naudts
In collaboration with Zuzanna Rachowska

Foto/photo © EstúdioEmObra, courtesy of Mitre Galeria

NL Tijdens de creatie van haar textielwerken wordt Isa do Rosário geleid door spirituele gesprekken met Orixás. Volgens Candomblé, een Afrikaanse religie die zich in de 19e eeuw in Brazilië ontwikkelde, worden Orixás beschouwd als oude Afrikaanse godheden die de krachten van de natuur belichamen. Deze stemmen begeleiden do Rosário bij het maken van haar textielcomposities. “Ze vertellen me wat ik moet doen, hoe ik moet naaien – de tekeningen zijn van de stemmen die ik hoorde. Het zijn boodschappen van de zielen van zwarte mensen die verdronken in de Atlantische Oceaan.”

Dans met de Dood in de Atlantische Oceaan dient als een contemplatieve meditatieve ruimte. Do Rosário verkent zo leven en dood, herinnering en rouw, van zij die hun leven verloren tijdens de trans-Atlantische slavenhandel. “Vanaf het moment dat ik ze [de Orixás] accepteerde, gingen alle poorten voor me open en kreeg ik een veilige doorgang naar hen die van hun naam waren ontdaan en sindsdien zijn vergeten.”

Isabel Cristina Raphael Vieira, ook bekend als Isa do Rosário (BR, 1966), bewaart met passie de Afro-Braziliaanse cultuur door middel van verhalen en textielkunst. Haar praktijk is geworteld in haar Afrikaanse afkomst. Haar grootmoeder was de dochter van tot slaaf gemaakte mensen en haar grootvader, geboren in Angola, was tot slaaf gemaakt in Brazilië. Als kind weefde ze met haar grootmoeder, ze knipte lapjes stof om er een quilt of een tapijt van te maken. Ze stelde vooral tentoon in Brazilië en recent ook tijdens de 12e Liverpool Biënnale in 2023. Ze wordt vertegenwoordigd door Mitre Galeria (Brazilië).

EN During the creation of her textile works, Isa do Rosário is led by spiritual conversations with Orixás. According to Candomblé, an African religion that developed in Brazil during the 19th century, Orixás are believed to be ancient African deities that embody the forces of nature. These voices guide do Rosário in crafting her textile compositions. “They tell me what to do, how to stitch — the drawings are of the voices I was hearing. These are messages from the souls of Black people who were drowned in the Atlantic.”

Dance with Death in the Atlantic serves as a contemplative meditation space. Through it do Rosário explores life and death, remembering and mourning of all those who lost their lives during the transatlantic slave trade. “From the moment I accepted them [the Orixás], all portals opened for me, and I was given a safe passage to those who were stripped of their names and as such, have since been forgotten.”

Isabel Cristina Raphael Vieira, also known as Isa do Rosário (BR, 1966), passionately preserves Afro-Brazilian culture through storytelling and textile art. Her practice is rooted in her African ancestry. Her grandmother was the daughter of enslaved people and her grandfather, born in Angola, was enslaved in Brazil. As a child, she would weave with her grandmother, cutting cloth squares to be woven into a quilt or a rug. She has exhibited in Brazil and recently during the 12th Liverpool Biennial in 2023. She is represented by Mitre Galeria (Brazil).

Borduren op niet-geweven stof, collage en schilderen op papier, koolinkt, acrylinkt, glitterlijm
Embroidery on non-woven fabric, collage and painting on paper, coal ink, acrylic ink, glitter glue
1600 × 137 cm

Courtesy of Mitre Galeria (Bello Horizonte, Brazil)

Foto/photo: © Jerry Chan

NL Het wereldwijd anti-Aziatische geweld nam enorm toe tijdens de Covid-19-pandemie. Voortdurende campagnes met misinformatie hebben dit nog verder aangewakkerd, wat resulteerde in verschillende racistisch gemotiveerde moorden in New York in 2021 en 2022. Met *Demons and Protectors* wil Natalia Nakazawa deze verloren levens eren en hun herinnering levend houden. Zeg hun namen: Gui Ying Ma, Christina Yuna Lee en Michelle Alyssa Go.

Natalia Nakazawa leeft in New York en is van Japanse en Uruguayaanse afkomst. Tijdens haar opleiding tot figuratief schilder, kreeg ze te maken met “angstaanjagende” kritiek op de bruine vrouwenlichamen in haar schilderijen. Vanaf 2006 verlegde ze haar focus op textiel en richtte zich op cultureel erfgoed, diaspora, digitale circulatie en institutionele macht. Omdat textiel vaak de enige bescherming is die vluchtelingen hebben, werd het haar metafoor voor aanpassingsvermogen en veerkracht. Haar geweven wandtapijten bevatten ook beelden uit de online archieven en collecties van grote kunstinstellingen die in het publieke domein zitten. Haar gelaagde beelden trekken zo ook nationale identiteiten in twijfel.

Natalia Nakazawa woont in New York en werkt met verschillende disciplines, waaronder schilderen, textiel en sociale praktijk. Vaak nodigt haar werk uit tot participatie en collectieve verbeelding. Momenteel is ze docent-onderzoeker in residentie bij het Social Practice CUNY.

EN Worldwide anti-Asian violence increased tremendously during the Covid-19 pandemic. Continuous misinformation campaigns fuelled this even further resulting in several racially motivated murders in New York in 2021 and 2022. With *Demons and Protectors* Natalia Nakazawa wants to honour the lost lives and keep their memories alive. Say their names: Gui Ying Ma, Christina Yuna Lee and Michelle Alyssa Go.

New York based Natalia Nakazawa is of Japanese and Uruguayan heritage. First trained as a figurative painter, she faced “terrifying” critiques on the brown female bodies in her paintings. She turned to textiles from 2006 onwards to focus on cultural heritage, diaspora, digital circulation and institutional power. Textile often being the only protection refugees have, it became her metaphor for adaptability and resilience. Her woven tapestries also incorporate public domain images from the online archives and collections of major art institutions, layering imagery that questions national identities.

Natalia Nakazawa is a New York-based artist working across multiple disciplines, including painting, textiles and social practice, and often inviting participation and collective imagining. She is currently Teaching Scholar-in-Residence, as part of Social Practice CUNY.

Jacquard geweven textiel
Jacquard woven textile
135 × 180 cm

NL **David Penny's *Screen for Another Focus* is gemaakt tijdens een residentie in Dovecot Studios in Edinburgh, Schotland. Oppericht in 1912 door de Markies van Bute om grootschalige wandtapijten voor zijn huis te produceren, transformeerde het na de Tweede Wereldoorlog in een gerenommeerd atelier voor handgeweven en getufte tapijten.**

David Penny werkt voornamelijk met fotografie en bewegend beeld. Een verblijf in een handwerkstudio past echter perfect bij zijn lopend onderzoek naar fysieke objecten en de relatie tussen object en afbeelding. Hij vraagt zich bovendien af waar die huidige culturele hunkering naar ambachtelijkheid in de hedendaagse westerse kunst nu net vandaan komt. Zo begint hij ter plekke – met de camera in aanslag – zijn onderzoek.

Door in de ruimte te werken en te spreken met wevers ontvouwt zich langzaam een stilzwijgende kennis die ingebed is in het maken van wandtapijten. Hij laat zich erdoor sturen in zijn filmproces. Het werk volgt nauwgezet de intimiteit van de menselijke aanraking, waarbij elke centimeter wol door de handen van de wever passeert. Op die manier wordt het lichaam niet alleen een verlengstuk van het weefgereedschap, maar wordt het bijna de technologie zelf.

David Penny (GB, 1979) is een kunstenaar uit Manchester. Zijn werk is vaak een reactie op de omgeving en wordt ontwikkeld door middel van archief- en praktijkgebaseerd onderzoek. Hij is hoofddocent en programmaleider fotografie aan de School of Digital Arts in Manchester en promoveerde aan de Manchester School of Art. Hij exposeerde internationaal in onder andere Liverpool, Shanghai, Arles, Tbilisi en Athene.

EN **David Penny's *Screen for Another Focus* was made during a residency at Dovecot Studios in Edinburgh, Schotland. Established in 1912 by the Marquess of Bute to produce large scale tapestries for his home, it transformed after World War II into a renowned workshop studio for handwoven tapestries and tufted rugs.**

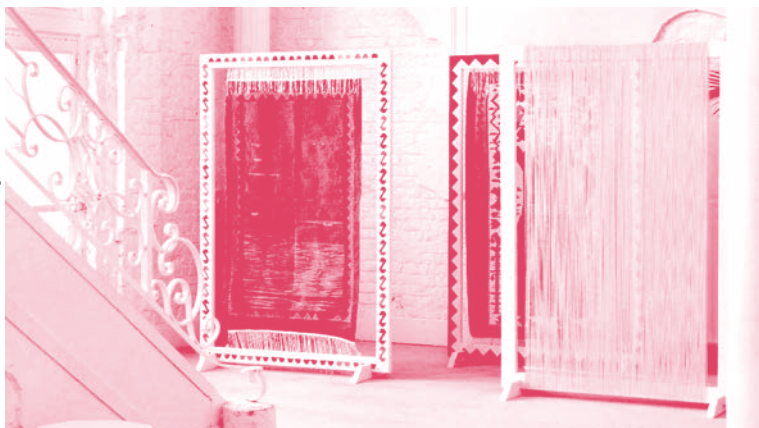
David Penny has been working mainly with photography and moving image. Having a residency at a workshop studio for handicrafts matched however perfectly with his ongoing research orientated around physical objects and the relationship between object and image. On site — camera at hand — he began to explore this space of production considering the cultural turn to the handmade within contemporary Western art.

Working in the space, discussion with weavers unfolded the tacit knowledges embedded within tapestry making, guiding the film-making process. The work closely follows the intimacy of human touch, where every inch of wool passes the weaver's hands. In doing so, it identifies the body as an extension of the weaving tools, and as technology itself.

David Penny (GB, 1979) is an artist from Manchester. His practice often responds to site and is developed through archival and practice-based approaches to research. He is Senior Lecturer and Programme Leader in Photography at the School of Digital Arts in Manchester, and obtained a PhD at Manchester School of Art. He has exhibited internationally in Liverpool, Shanghai, Arles, Tbilisi and Athens amongst others.

Drie-kanaals gesynchroniseerde video, HD, kleur, geluid
Three-channel synchronised video, HD, colour, sound
16:37

The Women at the Distance, Beurssechonyehung Brussel 2022,
foto/fotoco © Fabien Silvestre Stozor

NL Geweven tapijten zijn een belangrijk exportproduct van Iran, vooral in de pre-olie-economie. Tijdens de commercialisering van Perzische tapijten werden vrouwelijke wevers echter verkeerdelijk voorgesteld als arm, exotisch en ruraal. Dit speelde een grote rol in de commercialisering voor westerse markten en duurt tot op de dag van vandaag voort. Aan de ene kant circuleerde deze onjuiste voorstelling in verschillende Europese musea, aan de andere kant hield ook de Iraanse staat deze in stand. Ze namen beleidsmaatregelen om de natie te kunnen verbeelden als traditioneel en authentiek met de motieven van het ambacht.

Centraal in dit werk van Golnesa R. Pishkhani staat de zeggenschap van vrouwelijke wevers over hun eigen tapijten. Ze werkt intensief samen met weefsters in het noorden van Iran, in de dorpen Anbaran en Sakinah-abaad en in de stad Rasht. Ze gingen een dialoog aan van improvisatie en co-creatie. Dit leidde tot een triptiek van weefgetouwen met een focus op hoe de wevers hun eigen vrouw-zijn ervaren en hoe dit veranderde onder modernisering en industrialisatie.

Het figuratieve tapijt is gemaakt door weefster Ravaneh Sadri Anbarrani, het abstracte is een ontwerp van Pishkhani zelf. De frames bevatten traditionele geometrische patronen afkomstig uit de marges van de tapijten van de ambachtslieden. De kunstenaar ziet kunst en design als samenwerkingsprocessen. Symbolisch voegde ze er daarom een leeg weefgetouw aan toe, wat de veranderlijkheid van materiële cultuur en identiteit weerspiegelt.

Golnesa R. Pishkhani (IR, 1982) woont en werkt in Gent. Ze heeft haar werk internationaal tentoongesteld en promoveerde aan het KASK, Hogeschool voor de Kunsten in Gent.

EN Rug and carpet weaving have been Iran's main export product, especially in the pre-oil economy. At the time of the commodification of Persian carpets however, female weavers were misrepresented as being poor, rural and exotic. This played a huge role in the commercialisation for Western markets and is persisting to this day. On one hand this misrepresentation circulated in several European museums, on the other hand also the Iranian state perpetuated it through various policies that allowed the nation to be imagined through the traditional authenticity of the craft's motifs.

Central in this work by Golnesa R. Pishkhani is the agency of women weavers over their rugs. She collaborated intensely with artisans in northern Iran, in the villages Anbaran and Sakinah-abaad, and in the city of Rasht. They engaged in a dialogue of improvisation and co-creation. This led to a triptych of looms with a focus on the weavers' perception of their own womanhood and how it got transformed under modernization and industrialisation.

The figurative rug is made by Iranian artisan Ravaneh Sadri Anbarrani, the abstract one is a design by Pishkhani herself. The frames are dotted with traditional geometric patterns from the margins of the artisans' rugs. The artist understands art and design as collaborative processes. Symbolically she therefore added an empty loom, reflecting the fluidity of material culture and identity.

Golnesa R. Pishkhani (IR, 1982) lives and works in Ghent. She has exhibited her work internationally and obtained a PhD at KASK, School of Arts in Ghent.

Parallel met dit project heeft Golnesa R. Pishkhani een solotentoonstelling bij Eva Steynen.Deviation(s) in Antwerpen, 19.01 – 02.04.2024.
In parallel to this project Golnesa R. Pishkhani will have a solo exhibition at Eva Steynen.Deviation(s) in Antwerp, 19.01 – 02.04.2024.

Ravaneh Sadri Anbarrani, 2011, 193 × 125 cm

Golnesa R. Pishkhani, 2020, 180 × 100 cm

Tapijten gemaakt met synthetische garens, kader uit hout
Rugs made with synthetic yarns, wooden frame

Foto/photo © Saiqa Ejaz

NL **Pakistan is cultureel rijk aan ambachten, waarbij verschillende regio's verschillende unieke verschijningsvormen hebben. Het Namda-tapijt is een niet-geweven tapijt dat traditioneel wordt gemaakt van lamswol in de regio Kasjmir. Er wordt gezegd dat het 'het verhaal vertelt van de magische handen van de ambachtslieden die het maken'. Saiqa Ejaz leerde het ambacht in het dorp Uggai, in de bergen van de provincie Khyber Pakhtunkhwa. Ze hoopt het nieuw leven in te blazen door de kennis te bewaren en over te dragen. Dit Namda-tapijt werd speciaal voor deze tentoonstelling gemaakt met de hulp van Doek vzw, een in Antwerpen gevestigd sociaal geëngageerd textielatelier dat werkt aan gemeenschapsvorming door textiel.**

Saiqa Ejaz verfraaide het tapijt met geborduurde dagboekteksten in de vorm van gedichten. Het proces van vilt maken en borduren, maar ook het zingen en voordragen van de gedichten zijn voor haar een manier van zelfgenezing. Het handwerk is daarbij een manier om haar innerlijke zelf te verbinden met gevoelens van geluk en kalme en om pijn te overwinnen. Veranderende kleuren stellen veranderende emoties voor. De poëzie is geschreven in Punjabi en in gezongen vorm te beluisteren op een hoofdtelefoon.

Saiqa Ejaz (PK, 1989) beschouwt zichzelf en het ambacht van Namda als *subaltern*. In de postkoloniale theorie wordt de term *subaltern* gebruikt voor mensen die sociaal, politiek en geografisch uitgesloten zijn van de machtshierarchie van een imperiale kolonie. Ze studeerde onlangs af aan de Advanced Master of Research in Art and Design aan de Sint Lucas Hogeschool voor de Kunsten in Antwerpen.

EN Pakistan is culturally rich in making handicrafts, with different regions having different unique appearances. The Namda rug is a non-woven piece of rug traditionally made from lambswool in the Kashmir region. It is said to 'tell the story of the magical hands of the craftsmen producing it'. Saiqa Ejaz learnt the craft in the village of Uggai, in the mountains of the Khyber Pakhtunkhwa province. She hopes to revive it by preserving and transferring the knowledge. This Namda rug was created specially for this exhibition with the help of Doek vzw, an Antwerp-based socially engaged textile studio working on community building through textiles.

Saiqa Ejaz embellished the rug with embroidered diary writings in the form of poems. The felt making and embroidering process, but also singing and reciting the poems out loud are a way of self-healing for the artist. The manual labour is for her a way of connecting her inner self to feelings of happiness and calmness and to overcome pain. Changing colours propose changing emotions. The poetry is written in Punjabi and her singing is played on headphones.

Saiqa Ejaz (PK, 1989) considers herself and the craft of Namda as subaltern. In postcolonial theory, the term subaltern is used for people who are socially, politically and geographically excluded from the hierarchy of power of an imperial colony. She recently graduated from the Advanced Master of Research in Art and Design at Sint Lucas School of Arts, Antwerp.

Namda-tapijt gemaakt met de hulp van Doek vzw, natuurlijke wol, katoenen draden, handborduurwerk, zang

Namda rug created with the help of Doek vzw, natural wool, cotton threads, hand embroidery, singing

740 × 140 cm

Dank aan / thanks to: Gudrun Caremans, Cecile De Mul, Lola Docx, Aagje Dolhain, Hafsa Elazzaoui, Leen Hammenecker, Souhaila Maalem, Iman Majid, Nadia Mohmand, Joud Toamah, Sana, Lies Van Assche

NL De meeste werken van Monika Žaltauskaitė Grašienė beginnen bij fotografische documentatie. Het werk *Sacrament* is niet anders. Het is een computergestuurd Jacquard geweven wandtapijt dat gebaseerd is op een foto die de kunstenaar maakte tijdens een van haar vele Covid-wandelingen. Ze trof de Kerk van het Heilig Sacrament in Kaunas aan in renovatie, opgesloten in steigers en gedrapeerd met een glanzende, reflecterende netstof. Als een trompe-l'oeil recreëert dit wandtapijt de schaduwen en plooien van het toen afwezige gebouw.

Met dit werk wil Grašienė de overvloed aan culturele herinneringen, geheimen en rituelen omarmen die in het oorspronkelijke gebouw ingebakken zijn. Stadsontwikkeling is in Kaunas langzaam het gevoel van de stad aan het uitwissen, toen erfgoed nog niet werd gezien als een toeristisch goed, maar als deel van de leefomgeving voor haar inwoners. Renovaties in uitvoering worden aan het zicht onttrokken door stoffen. Ze werden in gang gezet met een geïdealiseerde West-Europese verwachting in het achterhoofd. Hoe is het mogelijk om aan deze fictieve normen te voldoen zonder tegelijkertijd het verleden uit te wissen?

Monika Žaltauskaitė Grašienė is beeldend kunstenaar en textielkunstenaar. Ze is hoofddocent en programmaleider Textile Media Art aan de Kaunas faculteit van de Vilnius Kunstacademie, Litouwen. Ze heeft wereldwijd tentoongesteld, maar is ook actief als curator en manager van talrijke tentoonstellingen en projecten, waaronder de Kaunas Biënnale.

EN Most of the works by Monika Žaltauskaitė Grašienė start from photographic documentation. The work *Sacrament* is no different. It is a computerised Jacquard woven tapestry that was based on a photograph the artist made during one of her Covid walks. She encountered the Church of the Blessed Sacrament in Kaunas under construction, enclosed in scaffolding and draped in a shiny reflective net fabric. As a trompe-l'oeil this tapestry recreates the shadows and folds of the then absent building.

With this work Grašienė wants to embrace the plentitude of cultural memories, secrets and rituals that were ingrained in the original building. City development in Kaunas is slowly erasing the feel of the city, when heritage wasn't yet seen as a tourist commodity, but as part of the living environment for its inhabitants. Renovations in progress are hidden from view by fabrics. They are set in motion with idealised Western European expectations in mind. How is it possible to meet these fictional standards, without at the same time deleting the past?

Monika Žaltauskaitė Grašienė is a visual and textile media artist, Associate Professor and Textile Media Art Program Leader in Kaunas Faculty, Vilnius Academy of Arts, Lithuania. She has exhibited worldwide, but is also active as curator and manager of numerous exhibitions and projects, including the Kaunas Biennial.

Jacquard geweven wandtapijt, technische riemen, metaal
Jacquard woven tapestry, technical belts, metal
380 × 250 cm

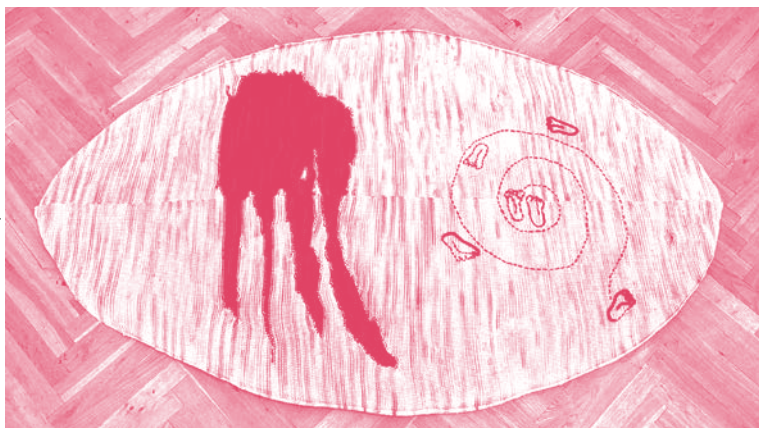
Jennifer Tee

Tampan Womb of Time #2, 2018

Crystalline Floorpieces / Oval / Yellow, 2012

7

Crystalline Floorpieces / Oval / Yellow,
courtesy Jennifer Tee & Galerie Fons Welters

NL Jennifer Tee presenteert twee werken rond het begrip transitie. Het ingelijste werk *Tampan Womb of Time* is een collage gemaakt van typisch Nederlandse tulpenblaadjes. Het motief heeft echter een heel andere culturele achtergrond, het Tampan doek. Tee's onderzoek naar Indonesische weefsels bracht haar bij deze vierkante geweven doeken uit de Lampung regio van Sumatra, een cruciale handelsroute sinds de oudheid. Traditioneel werden ze uitgewisseld tijdens belangrijke overgangsrituelen. Het diepere onderwerp ervan, migratie, is van bijzonder belang voor Tee. Haar vader emigreerde in de jaren 50 per schip vanuit Indonesië naar Nederland.

Het vloerstuk dat hier wordt gepresenteerd gaat ook over de tussenstaat van wat Tee vaak de 'ziel in limbo' noemt. De ziel in limbo is rusteloos en levend, en gevangen op een naamloze plek – een conceptuele, mentale, psychologische en fysieke ruimte. *Crystalline Floorpiece* is gebreid met handgeverfde wol en kan zowel als sculptuur en podium functioneren. Het creëert een omsloten ruimte waar lichaam en geest kunnen connecteren, waarbij een spiraal naar binnen leidt om ruimte te bieden voor ieders zoektocht naar innerlijke transformatie.

Jennifer Tee (NL, 1973) maakt sculpturen, installaties, performances, fotografie en collages. Ze onderzoekt het hedendaagse leven, met al zijn interculturele identiteit en verhalen, zijn instabiliteit en complexiteit, en zijn potentieel voor het verlies van identiteit, taal en verwantschap met oorspronkelijke culturen. Ze stelt haar werk internationaal tentoon en wordt gerepresenteerd door Galerie Fons Welters, Amsterdam.

Jennifer Tee presents two works around the notion of transition. The framed work *Tampan Womb of Time* is a collage made from typical Dutch tulip petals. The motif however has a completely different cultural background, the Tampan cloth. Tee's research into Indonesian weavings brought her to these square-shaped woven cloths found in the Lampung region of Sumatra, a crucial trade route since antiquity. They were traditionally exchanged during important rites of passage. The designs' deeper subject, migration, is of particular interest to Tee. Her father migrated to the Netherlands from Indonesia on a ship in the 1950s.

The floorpiece presented here also deals with the in-between state of what Tee often refers to as the 'soul in limbo'. The soul in limbo is restless and alive, and caught in an unnamed place — a conceptual, mental, psychological and physical space. *Crystalline Floorpiece* is knit with a hand-dyed wool and can function both as sculpture and stage. It creates an enclosed space for the mind and body to connect, with a spiral leading inwards to accommodate the search for inner transformation.

Jennifer Tee's (NL, 1973) works comprise sculpture, installation, performance, photography, and collages. She researches contemporary life, with its cross-cultural identity and narratives, its instability and complexity, and its potential for the loss of identity, language, and kinship with original cultures. She exhibits internationally and is represented by Galerie Fons Welters, Amsterdam.

Tampan Womb of Time #2
 piëzografie op 315g museaal etspapier
 piezography on 315g museum etching paper,
 165×140cm, 2018

Crystalline Floorpieces / Oval / Yellow
 handgeverfde wol
 hand-dyed wool,
 259×162 cm, 2012

Courtesy of Galerie Fons Welters, Amsterdam

NL

Het centrale werk in deze tentoonstelling is *Contradanza* van de Peruviaanse kunstenaar Fátima Rodrigo Gonzales. Ze wil het gebruik van symbolen uit de Andes in ere herstellen, veelal symbolen die door de internationale mode-industrie tot handelswaar gemaakt zijn. Haar werk is gebaseerd op een specifieke serie van geësceneerde modefoto's genomen in de Andes van Peru met op de achtergrond verschillende traditionele feesten. Deze campagne gebruikte inheemse mensen als achtergrond, die daardoor geobjectiveerd werden afgebeeld. Bovendien werden hun codes, symbolen en tradities verkeerd weergegeven. Lichamen van mensen uit de Andes worden zo gereduceerd tot exotisch handelswaar dat het koloniale idee van het "beschaafde wij" tegenover de "inheemse ander" reproduceert.

Voor *Contradanza* gebruikt de kunstenaar verschillende textieltechnieken. Zo wil ze de patronen en symbolen die vaak verloren gaan in de achtergrond van deze foto's opnieuw samenstellen. De titel *Contradanza* verwijst naar een traditionele dans die oorspronkelijk de spot dreef met de hoofse dansen van de Spaanse kolonisten.

Het werk van Fátima Rodrigo Gonzales (PE, 1987) bevraagt de moderniteit in haar relatie tot niet-westerse praktijken uit het Mondiale Zuiden. Hierbij richt ze zich op kwesties rond genderidentiteit in Latijns-Amerika. Ze heeft wereldwijd tentoongesteld, waaronder in Lima, Glasgow, Sydney, Londen en Mexico. Het werk *Contradanza* is gemaakt voor de Liverpool Biënnale 2023.

EN The central piece in this exhibition, *Contradanza* by Peruvian artist Fátima Rodrigo Gonzales, reclaims Andean symbols that became commodified by the international fashion industry. The work is based on a specific series of fashion photographs that were staged in front of various traditional celebrations in the Peruvian Andes. They used Indigenous people as a backdrop, thus objectifying them while misrepresenting their codes, symbols and traditions. Andean and other Indigenous bodies are thus being reduced to exotic commodities that reproduce the colonial idea of the “civilised us” as opposed to the “Indigenous other”.

For *Contradanza* the artist used different textile techniques to recompose the patterns and symbols that were often lost in the background of these photographs. The title *Contradanza* refers to a traditional dance that, at its origin, mocked the courtly dances of the Spanish colonisers.

The practice of Fátima Rodrigo Gonzales (PE, 1987) questions modernity in its relation to non-Western practices from the Global South while focusing on issues around gender identity in Latin America. She has exhibited worldwide, such as in Lima, Glasgow, Sidney, London and Mexico. The work *Contradanza* was created for the Liverpool Biennial 2023.

Metaaldraad, stof, kralen, pailletten, plastic en glazen edelstenen
Metallic thread, fabric, beads, sequins, plastic and glass gems
600 × 250 cm

Uitsnede / crop

NL In niet-westerse contexten worden tapijten niet enkel beschouwd als afbakening van een ruimte of als decoratie, maar krijgen ze ook een holistische en spirituele functie. Voor Hussein Shikha stonden ze centraal in zijn proces van ontheemding en migratie van Irak naar Antwerpen en boden ze een ruimtelijke uiting van zijn Arabische identiteit. Zijn ontwerppraktijk gaat dan ook actief in tegen de westerse 'universal design'-dominantie door middel van uitgebreid onderzoek naar Zuid-Iraakse geweven tapijten. De lange geschiedenis van tapijtweven in Zuid-Irak is inmiddels volledig uitgewist door de koloniale, patriarchale en dictatoriale geschiedenis van het land.

Voor deze tentoonstelling creëerde Hussein Shikha *Garden of Eden*, zijn eerste fysieke tapijt, in samenwerking met TextielLab in Tilburg. Het bevat veel van de belangrijke kenmerken die hij tegenkwam in zijn onderzoek: multi-gecentreerde perspectieven die leiden tot een harmonieus geheel zonder hiërarchie, geometrische ornamentiek en arabeske symmetrie zoals aanwezig in de materiële cultuur van zijn moederland en in islamitische kunst, symbolen die omgaan met zijn lokaliteit zoals riet, waterbuffels en vissen, maar ook de pixel als een manier om vitale verbindingen tussen oud en nieuw te omarmen.

Hussein Shikha (BE/IQ, 1995) is geboren en getogen in Irak en verhuisde in 2009 naar Antwerpen, waar hij momenteel woont. Hij behaalde een Master in Beeldende Kunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen en een Advanced Master in Research in Art and Design aan Sint Lucas Antwerpen. Husseins werk omvat design, animatie, beeldende kunst, schrijven en cureren en werd gepresenteerd in iMAL, Brussel; Het Bos, Antwerpen; en Kunsthal Extra City, Antwerpen.

In non-Western contexts carpets aren't simply regarded as a delimitation of a space or decoration, their function is equally holistic and spiritual. For Hussein Shikha they have been central in his process of displacement and migration from Iraq to Antwerp, and became a spatial representation of his Arab identity. His design practice therefore actively counters the Western 'universal design' dominance through researching Southern Iraqi woven carpets. The long history of carpet weaving in Southern Iraq has now been completely erased due to the country's colonial, patriarchal and dictatorial history.

For this exhibition Hussein Shikha created *Garden of Eden*, his first physical carpet, in collaboration with TextielLab in Tilburg. It encompasses a lot of the tools he encountered in his research: multi-centred perspectives leading to a harmonious whole without hierarchy, geometric ornamentation and arabesque symmetry as are present in his motherland's material culture and in Islamic art, symbols dealing with his locality such as reeds, water buffalo and fish, but also the pixel as a way to embrace vital connections between old and new.

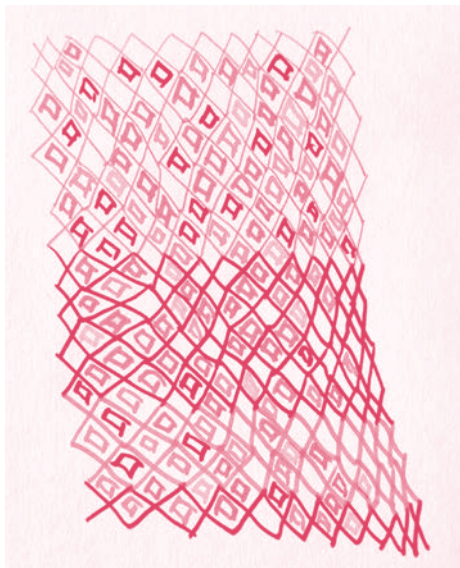
Hussein Shikha (BE/IQ, 1995) was born and raised in Iraq and moved to Antwerp in 2009 where he is currently based. He holds a Master's degree in Visual Arts from the Royal Academy of Fine Arts Antwerp and an Advanced Master's degree of Research in Art and Design at Sint Lucas Antwerp. Hussein's work spans design, animation, visual art, writing and curating and has been presented at iMAL, Brussels; Het Bos, Antwerp; and Kunsthal Extra City, Antwerp.

Jacquard geweven wandtapijt, gemaakt in samenwerking met het TextielLab, de professionele werkplaats van het TextielMuseum, Tilburg, Nederland
 Jacquard woven tapestry, created in collaboration with the TextielLab, the professional workshop studio of the TextielMuseum, Tilburg, The Netherlands.
 175 x 300 cm

De kunstenaar dankt Marjan van Oeffelt voor de assistentie bij de productie.
 The artist wishes to thank Marjan van Oeffelt for the production assistance.

Rugs Beni Ouarah series, 2023

NL Met *Please Patterns* verweeft kunstenaar, componiste en performer Myriam El Haïk een pianostuk, tekeningen en schilderijen met haar persoonlijke collectie Marokkaanse Amazigh tapijten. Al deze uitingsvormen zijn verbonden en inspireren elkaar door hun ritmische, minimalistische esthetiek. De begripfen tijd en herhaling staan centraal. Handweven is een eindeloze bezigheid waarbij kleine variaties het resultaat beïnvloeden, een proces dat El Haïk overbrengt naar haar muziek, tekeningen en schilderijen.

Nauw verbonden met de grondbeginselen van minimal music, nodigt de kunstenaar je uit om te gaan zitten en te luisteren naar de tijd die zich ontvouwt. Deze ervaring onthult langzaam hoe het gebaar van het weven weerklinkt in haar tekeningen en schilderijen en hoe de herhaalde tekens of lijnen stille partituren worden. Er lijkt een onzichtbare draad te lopen van de voorouderlijke traditie van het weven naar het tekenen en het schilderen, en naar het schrijven of componeren van hedendaagse muziek.

Myriam El Haïk (FR/MA, 1973) is opgeleid als muzikant en componiste en autodidact als beeldend kunstenaar. Ze is actief in Berlijn, Parijs en Rabat en heeft internationaal tentoongesteld en opgetreden. Het werk *Please Patterns* werd voor het eerst getoond tijdens de 12^e biënnale van Berlijn in 2022 bij KW. Ze wordt vertegenwoordigd door Galerie Dittmar en Galerie Vincenz Sala (Berlijn).

With *Please Patterns* artist, composer and performer Myriam El Haïk interweaves a piano piece, drawings and paintings with her personal collection of Moroccan Amazigh rugs. All are interrelated and inspire each other through their rhythmic minimalist aesthetic. In all these elements the notion of time and repetition is central. Hand weaving is an endless activity where slight variations alter the outcome, a process El Haïk transfers to her music, drawings and paintings.

Closely linked to the basics of minimal music, the artist invites you to sit down and listen to time unfolding. This experience slowly reveals how the gesture of weaving is echoed in her drawings and paintings and the repeated signs or lines become silent scores. One and the same thread appears to be running from the ancestral tradition of weaving to the act of drawing and painting, to writing or composing contemporary music.

Myriam El Haïk (FR/MA, 1973) is trained as musician and composer and a self-taught visual artist. She is active in Berlin, Paris and Rabat and has exhibited and performed internationally. The work *Please Patterns* was first shown during the 12th Berlin Biennale in 2022 at KW. She is represented by Galerie Dittmar and Galerie Vincenz Sala (Berlin).

Audio in loop,
15:00

Inkt op papier, acryl op doek, collectie Marokkaanse Amazigh tapijten (uit Boujad, Al Haouz, Beni Ouarain en Azilal)

Ink on paper, acrylic on canvas, collection of Moroccan Amazigh rugs (from Boujad, Al Haouz, Beni Ouarain and Azilal)

Myriam El Haïk speelt live op piano tijdens het openingsweekend (27.10 om 21u, 28.10 om 15u, 29.10 om 15u)

Myriam El Haïk will perform live on piano during the opening weekend (27.10 at 9pm, 28.10 at 3pm, 29.10 at 3pm)

NL ***Trellis* is een weefsel dat Margo Veeckman speciaal voor deze tentoonstelling maakte en in de voormalige kloostertuin plaatste. Een trellis is een geweven traliewerk dat gebruikt wordt als ondersteuningssysteem voor planten in de tuin. In het handgeweven grid heeft de kunstenaar ook zakjes verwerkt waarin zaden zitten om stadsvogels bij te voederen in de winter.**

Met dit werk wil Margo Veeckman onze controledrang over de natuur bevragen. We verlangen van de natuur dat ze ons voedt, dat ze ons huisvest en veiligheid biedt, dat ze ons esthetisch plezier en ontspanning verschaft, maar beschouwen haar niet als onze gelijke. We hebben natuur nodig, maar proberen haar telkens te controleren en te beperken zodat ze kan bestaan in functie van de mens, binnen onze lijnen.

Het kader rond het weefsel is gemaakt van een smeedijzeren hekwerk. Het refereert aan de art-nouveaustijl, waarbij organische vormen uit de natuur op een sierlijke en gecontroleerde manier in een interieur verwerkt werden. De metalen constructie heeft echter ook iets weg van prikkeldraad die ongewilde bezoekers tracht buiten te houden.

Margo Veeckman (BE, 1997) is een kunstenaar uit Gent die voornamelijk met textiel werkt. Ze laat zich inspireren door ogenschijnlijk kleine dingen, alledaagse gebaren, ontmoetingen op straat, maar ook door de geschiedenis van feminisme en textiel(kunst), om zo collectieve denkwijzen in vraag te stellen. Ze is gastprofessor Textielontwerp aan LUCA School of Arts in Gent.

EN **Trellis** is a tapestry Margo Veeckman made specifically for this exhibition and is placed in the former monastery garden. A trellis is a woven framework used as a support system for plants in a garden. The hand-woven grid also contains small bags containing seeds to feed city birds in wintertime.

With this work Margo Veeckman wants to question our urge to control nature. We expect nature to nourish us, to shelter us, to provide us with aesthetic pleasure and relaxation, but we do not regard it as our equal. We need nature around us, but always attempt to control and restrict it so that it can exist in function of man, within our lines.

The frame holding the fabric is made of a wrought iron fence. It references the Art Nouveau style, in which organic shapes derived from nature were introduced in interiors in a graceful and controlled way. The metal construction however also resembles a barbed wire that tries to keep out unwanted visitors.

Margo Veeckman (BE, 1997) is a Ghent-based artist working mainly with textile. She draws inspiration from seemingly small things, everyday gestures, street encounters, but also from textile (art) and feminist history, in order to question collective ways of thinking. She is guest professor Textile design at LUCA School of Arts in Ghent.

Natuurlijke, afbreekbare stoffen (wol, hennep, jute, sisal) en een synthetisch net (tweedehands voetbalnet met lampjes)

Natural, ephemeral fabrics (wool, hemp, jute, sisal) and a synthetic grid (second hand football net with lights)

Metalen structuur gemaakt met / metal structure made with: Luc Schoukens & Martine Abraham

Colofon / Colophon

Medewerkers tentoonstelling / Exhibition staff

Curator:

Joachim Naudts, in samenwerking
met / in collaboration with Zuzanna
Rachowska

Productiecoördinator & assistant curator / Production coordinator & assistant curator:

Zuzanna Rachowska

Technisch coördinator / Technical coordinator:

Stephen Verstraete

Opbouw & art handling / Build-up & art handling:

Thomas Willemen, Fedde Holwerda

Tekst / Text:

Joachim Naudts

Tekstredactie en vertalingen / Text editing and translations:

Kyra Griffin ^(EN), Teun de Voeght ^(NL)

Pers / Press:

Serenai ^(NL), Laetitia Sabiti ^(Overig/Other)

Publiek programma / Public programme:

Hafsa Elazzaoui, Joachim Naudts

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Met dank aan / Special thanks to

Gemma Brace (Arnolfini), Eva
Steynen (Eva Steyenen.Deviations),
Fons Welters, Nick Terra & Sander
Versluis (Galerie Fons Welters),
Amy Stevenson, Lily Mellor, Lucinda
Riding & Petra van den Houten
(Liverpool Biennial), Alexandre
Romanini & Júlia Maria (Mitre
Galeria), Petra Van Brabandt & Tom
Viaene (Sint Lucas Antwerpen), Lies
Van Assche & Leen Hammenecker
(Doek vzw), Danique Klijs & Marjan
van Oeffelt (TextielMuseum)

Philip Aguirre y Otegui, Sofia Dati,
Rein Deslé, Maarten Dings, Magali
Elali, Ruth Loos, Amanda Pinath,
Zuzanna Sosnowska

De kunstenaar en alle medewerkers
aan de tentoonstelling en het
publieke programma / The artist and
all those who have worked on this
exhibition and the public programme

Kunsthal Extra City

Medewerkers / staff

Administratie & hospitality /

Administration & hospitality:

Hafsa Elazzaoui

Algemene & artistieke coördinatie /

General & artistic coordination:

Joachim Naudts

Communicatie / Communication:

Laetitia Sabiti

Onderhoud / Maintenance:

Elizabeth Nanor

Onthaal / Reception & bookshop:

Kyra Griffin (coord.), Rainhana

Amiri, Selien Vermeulen

Productiecoördinatie /

Production coordination:

Zuzanna Rachowska

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Stephen Verstraete

Technicians:

Thomas Willemen, Fedde Holwerda

Zakelijke coördinatie /

General management:

Simon Smessaert

Gidsen / Guides:

Jente De Graef, Kyra Griffin,

Sadrie Alves, Stijn Doumen

Vrijwilligers / Volunteers:

Anastasiia Volovinska, Aron

Viszló, Aidan Livesey, Antonio

Manso Preto, Johanna Buys,

Maarten Tak, Leda Woloshyn,

Susanna Ingignoli, Winke Seels

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Website:

Studio RGB

Raad van bestuur / Board

Malikka Bouaissa, Anton De Haan,

Mekhitar Garabedian, Zeynep

Kubat, Imge Özbilge, Koen

Stappers (voorzitter/president),

Jan Verhaert (ondervoorzitter /

vice-president)

Algemene vergadering /

General assembly

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,

Ingrid Ceusters, Evert Crols,

Pascal Gielen, Koen Stappers,

Jan Verhaert, Eva Wittocx

Partners

SD Worx, Knops Publishing,

Samman, Vedett, AG Vespa,

Stad Antwerpen, Vlaamse

Gemeenschap, Antwerp Art,

Borger, AKO, OKO, Museumpass,

NICC, MORPHO, Rotor

Tickets en prijzen / Tickets and prices

Met een ticket ontdek je alle tentoonstellingen die op dit moment te zien zijn in Kunsthal Extra City.

7 euro — standaardtarief

5 euro — groepen vanaf 10 personen, oKo, NICC, lerarenkaart

3 euro — studenten, – 26 jaar, andersvaliden (incl. 1 begeleider)

Gratis — omniostatuut of A kaart met kansentarief, -13, museumPASSmuseés, ICOM, pers (op aanvraag).

With your ticket, you can enjoy all the exhibitions that are currently on show at Kunsthal Extra City.

7 euro — general

5 euro — groups of 10 people or more, oKo, NICC, teachers card

3 euro — students, – 26 years, people with a disability (incl. 1 supervisor)

Free — holders of omnio status, -13 years, museumPASSmuseés, ICOM, press (on request)